

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek popoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 35 L.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle

GORIŠKA STRAZA

Štev. 55

V Gorici, v četrtek 17. julija 1924.

Let. VII.

Nefrankirana
glava se ne sprejema. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij GORIŠKE STRAZE
Tisk. Juch v Gorici
via Morelli 16.
Uprava in uredn.:
ulica Mameli 5.
(prej Scuole).

Tako se ne postopa z narodnimi manjšinami!

Predvojna Italija ni poznala narodnostnih manjšin, zato se ji tudi ni bilo treba baviti z manjšinsko politiko. Še le s priklopitvijo naših dežel in južne Tirolske je prišlo pod njeno okrilje toliko ne-Italijanov, da je postalo manjšinsko vprašanje za njo pereče. Naravno, da je več vidikov, po katerih se lahko to vprašanje rešuje. Naj navedemo tri najznačilnejše, v katerih so več ali manj zapopadene vse možnosti postopanja z narodnimi manjšinami:

1.) Narodna manjšina se mora brezobzirno ugonobiti, ker je nevarna ali nezaželjena.

2.) Narodni manjšini se priznava, da ima samolastno kulturno življenje, katerega se ji ne sme nasilno zatreti, katerega se pa mora kolikor mogoče omejiti in ovirati.

3.) Narodni manjšini se priznava pravica do popolnoma svobodnega narodnega in političnega razvoja; država se brezpogojno odpove raznarodovanju manjšine.

Iz katerega teh vidikov skuša italijanska vlada voditi svojo politiko napram drugorodcem? Glasilo tirolskih Nemcev, ki se v svoji številki z dne 14. t. m. tudi bavi s tem vprašanjem, piše:

Najprej moramo vedeti, kdo v resnici vodi manjšinsko politiko? Pravzaprav bi moral biti na to vprašanje samo EN odgovor: vlada. Toda v petih letih italijanskega vladanja smo spoznali, da imamo dva državna urada, ki vodita poglobitno manjšinsko politiko: vlado IN prefekturo v Tridentu.

Potem našteva tirolski list razne nezakonitosti in nepostavnosti, ki so izšle iz prefekture: prepisi glede uradnega jezika, prepoved nemških napisov v gotovih krajih, razpust občinskih zastopov i. t. d. ter ugotavlja, da je vlada izdala dozdaj samo dva odloka, ki se tičejo manjšinske politike in sicer odlok glede krajevnih imen in šolski zakon.

Nato vprašuje list:

«Iz katerega vidika se vodi tedaj napram nam manjšinska politika? Ako odgovorimo na najenostavnejši način, potem moremo reči: liberalno postopanje po angleškem vzorcu nam je bilo ob sklepu miru, pri slovesni otvoritvi parlamenta in pri drugih prilikah, objubljeno (glej št. 3); vlada v Rimu se nagiblje k mirnemu, od državne oblasti pospeševanemu duševnemu prekvačenju (št. 2); gospod prefekt se je pa odločil za brezobzirno raznarodovanje (št. 1).»

Ali ne veljajo besede tirolskega glasila v polni meri tudi za nas?

Krvice, s katerimi je tridentinski prefekt pognal v obup nemško ljudstvo na Južnem Tirolskem smo morali tudi mi pretrpeti, a tudi nad nas niso prišle od vlade, temveč od raznih podrejenih oblastnikov. Ali naj razum tega spomnimo še na zagotovila, ki jih je dal min. pred. Mussolini gle-

de svobode državnoborskih volitev in na nasilja, ki so se potem izvršila? Ali naj omenimo obljube min. predsednika glede naših družtev in z njimi primerjamo znani odlok videmskega prefekta? Dovolj. Čemu bi navajali še nadaljne dokaze? Saj smo nešteto krat na lastni koži morali občutiti dvoličnost italijanske politike, saj smo v teh petih letih nebrojnokrat bili bridko razočarani, ko je prijaznim obljubam iz Rima sledil bič iz Vidma ali katerega drugega manjšega središča.

Nemški list ima popolnoma prav,

Kaj se godi po svetu?

V Pragi so se sestali te dni zastopniki Jugoslavije, Češko-Slovaške in Romunije k zborovanju, da se domenijo glede skupne politike Male antante. Zadnji sestanek se je vršil v Belgradu zadnjo zimo in je vzbudil velikansko pozornost v vsej Evropi, ker je tedaj dr. Ninčić proglasil svetu prijateljsko zvezo z Italijo. Tokratni sestanek nima tistega pomena kakor zadnji, je kljub temu važno, da o njem ovestimo naše bratce. Razmišljati se namreč v Mali antanti v tem času precej spremenile, in sicer je glavni vzrok stališče do slovanske Rusije.

Obramba novih meja.

Da bodo naši čitatelji razumeli nov položaj, jim moramo še enkrat povedati, iz kakšnega vzroka je bila ustanovljena Mala antanta. Jugoslavija, Češko-Slovaška in Romunija so ob sklepu svetovne vojne združile svoje krvne brate v velike narodne države, osvobodivši jih izpod nemško-madžarskega jarma. Jasno je, da so Nemci in Mažari izgubili mnogo zemlje in prišli ob svojo politično veljavo. Posebno Ogrri ne morejo še danes preboleti, da so izgubili gospodstvo nad hrvatskimi, srbskimi, romunskimi in slovaškimi deželami. Z gnjevom v duši prenašajo nove razmere, ki se jim zde poniževalne. Narod, ki je bil navajen ukazovati in gospodariti in tlačiti milijone tujega ljudstva, se ne more tako hitro sprijazniti z mislijo, da bi bil enak in celo manj vreden ko njegov nekdanji hlapec. Zato kujejo Mažari v svojih prsih naklepe maščevanja, pripravljajo se na ugoden trenutek, ko bi lahko planili na dan in ugrabili izgubljene hrvatske, romunske in slovaške zemlje. Proti mažarski pohlepnosti so se združili Čehi, Jugoslovani in Romuni, ustanovili so zvezo Male antante in se dogovorili, da bodo z orožjem v roki branili nove meje. To je kameniti, neporušni temelj Male antante.

Drugi cilji Male antante.

Obramba proti mažarski pohlepnosti ni edini cilj Male antante. Vsaka izmed članjenih držav je zasledovala poleg tega še svoje po-

se pravi za zastopnike in prijatelje velikega ruskega naroda. Besarabija je edina temna točka Male antante.

Rusi in Romuni.

Položaj postaja vedno bolj težaven, čim bolj se ostrijo odnosi med Rusi in Romuni. Poročali smo že na tem mestu, da ne marajo Rusi pod nobenim pogojem priznati Besarabije Romunom. Zahlevali so od Romunov Besarabijo leta 1921., sklicali so v ta namen posebno konferenco z zastopniki Romunije v Varšavo, a vse je bilo zaman. Naši čitatelji se spominjajo, kako je Čičerin protestiral leta 1922. radi Besarabije na konferenci v Genovi in meseca marca 1924. je bil sklican nov romunsko-ruski sestanek na Dunaju. Rusi so zahtevali zopet Besarabijo, Romuni so ruske zahteve odbili in tako je bilo tudi dunajsko zborovanje brezuspešno.

Od tega časa so se razmere med Rusi in Romuni tako poostrile, da so v Evropi pričakovali oborožen spopad na besarabski meji in časopisje je pisalo še pred kratkim, da zbirajo Rusi veliko armado ob reki Dnjester...

Da se borè Rusi s tako trdovratnostjo za Besarabijo, je razumljivo, kajti ta zemlja jim odpira pot proti Carigradu, kamor stremi in hrepeni ruski narod. Zato je komunistična rusija že ni odpravljala temu stremljenju, tudi ona bi rada razširila svoj vpliv na Balkan in bi rada spremenila Carigrad v žarišče ruske moči.

Romuni iščejo pomoč.

Čim je nastala nevarnost, da izbruhne med Rusi in Romuni vojna, sta Jugoslavija in Romunija namignila Romunom, da bi v slučaju vojne ne mogli računati na jugoslovansko in češko pomoč. Čehom in Jugoslovanom je nemogoče, da bi se vdeležili vojne proti materi Rusiji.

Od tedaj je začela romunska zunanja politika kolebati in valovati na levo in desno. Romuni so pričeli iskati pomoči proti Rusiji in njihove oči so se obrnili pred vsem na posamezne evropske velesile.

Najprej so Romuni potrkali v Rimu, misleč, da ima Italija interes podpirati Romunijo proti prodirajočem slovanstvu, ki se širi na Jadransko morje in proti Carigradu.

Italija je romunske ponudbe odbila, in sicer iz več razlogov: prvič je bila mnenja, da je slovanska nevarnost še precej daleč in da je treba danes reševati druga, bolj praktična vprašanja. Drugič je bila Italija takrat in je še danes v sporu z Romunijo ker ne marajo Romuni poravnati vojnih dolgov, ki jih imajo z Italijo. Nadalje je Italija sklenila z Jugoslavijo prijateljsko pogodbo in je priznala sovjetsko Rusijo, s katero je stopila takoj v trgovske stike. Iz teh razlogov je Italija odgovorila Romunom, da ne misli prelivati krvi radi Besarabije.

Francozi in Romuni.

Romunija se je obrnila nato k Francozom in v začetku so imeli Romuni navidezen uspeh. Romun-

sebnene namene. Češko-Slovaška država ima na svojem ozemlju tri milijone in pol Nemcev, ki so gospodarji močno razvite industrije, brez katere bi Češko-Slovaška ne mogla živeti. Podjetno in kulturno razvito nemško prebivalstvo bi se rado s pomočjo Nemčije odtrgalo od Čehov in združilo z nemško republiko. Čehi morajo torej paziti na Nemčijo, gledati morajo, da se ne okrepi in v boju proti pomoč Male Antante.

Jugoslavija je živela za časa ustanovitve Male antante v svaštvi z Italijo. Leta 1921. so bile razmere med obema državama zelo napete, Italija je podpirala Bolgare in Mažare proti Jugoslaviji, gnala je Albance proti Jugoslaviji in ji metala, kjer je mogla polena pod noge. Mala antanta je služila Jugoslaviji za orožje proti Italiji.

Romunija je bila zopet v sporu z Rusijo. Odkar so leta 1918. Romuni zasedli Besarabijo, je bilo romunsko-ruskega prijateljstva konec. Romuni so se bali in se boje tudi danes ruskega napada na Besarabijo. Mala romunska država bi se težko ubranila sama ruskega napada in zato je iskala v Mali antanti zaščito proti mogočni Rusiji.

Predstraža slovanstva.

Vsaka članica Male antante je zasledovala torej poleg glavnega cilja še druge koristi, vsaka država je iskala v Mali antanti svojo posebno obrambo.

Najbolj nevarna in kočljiva zadeva Male antante je bilo razmerje do slovanske Rusije. Romunija je zahtevala od Čehov in Jugoslovnanov zaščito proti Rusiji, katere ji ne eni in ne drugi ne morejo nuditi.

Ruskega vprašanja so se člani Male antante previdno izogibali, o tem niso mnogo govorili in tako je slo vse gladko, dokler ni izbruhnil radi Besarabije med Rusi in Romuni oster in nepopravljiv spor. Jugoslovani in Čehi so čutili, da se bo treba odločiti, kajti Romunija bo zahtevala njihovo pomoč, a znali so obenem, da ne morejo pod nobenim pogojem nastopiti proti bratski ruski državi, zakaj Čehi in Jugoslovani se čutijo v Evropi za nekako predstražo slovanstva, to

ska kraljeva dvojica se je peljala v Pariz in se pogajala s predsednikom francoske republike, časopisi so poročali, da se bo sklenilo zavezništvo med Romunijo in Francijo. Toda v resnici se Francozi niso bog zna koliko ogrevali za Romune, zakaj Francozi se prav nič ne boje slovanske nevarnosti. Oni celo žele, da bi se Slovani v Evropi okrepili in razširili, kajti to bi bila protiutež proti Nemčiji in Italiji. Francozi so se zanimali za Romune samo radi tega, ker je bil Poincaré v boju s sovjetsko Rusijo in se je hotel poslužiti Romunov, da pritisne na Ruse.

Pogajanja med Francozi in Romuni so se vlekla zelo počasi, dokler ni na Francoskem padel Poincaré in je nastopil vlado Herriot. Zmagujoča francoska demokracija je drugih nazorov ko Poincaré. Herriot se želi sprizniti z Rusijo in je naklonjen sovjetski vladi, zato je jasno, da ne bo pomagal Romunom proti Rusiji.

Navadna sprememba vlade je torej zadostovala, da so splavali povodi vsi upi Romunije. Francoska pomoč je torej danes izključena.

Kaj naj počne Romunija? Kje naj išče zaveznikov proti Rusom?

Pred kratkim so pisali časniki, da nameravajo Romuni skleniti s Poljaki in Turki proti rusko zvezo, a vse kaže, da iz tega načrta še dolgo ne bo nič.

Položaj Romunije je torej zelo težaven in skrajno neprijeten, Romuni so potrjeni in potlačeni.

Najtežja naloga Male antante.

S takim slabim razpoloženjem v sruču so šli Romuni na zborovanje v Prago. Zastopniki Male antante so razpravljali o razmerju do Rusije, a jasno je, da se češko-jugoslovansko stališče ni moglo skladati z romunskim. V vseh drugih vprašanjih, posebno v glavnem, ki se tiče obrambe novih meja proti Ogronom, so člani Male antante edini, edino Rusija jih danes loči.

Najtežja naloga gospoda Beneša in dr. Ninčiča obstoji v tem, da se sporazumejo glede Rusije z Romunijo, zakaj od tega odvisi bodoči razvoj Male antante.

Trenutno je to najtežja naloga, ki jo morajo rešiti odgovorni jugoslovanski in češki politiki.

lo vino v resnici samo iz Julijske Krajine. Temu se je pa protivila italijanska delegacija. Izid te borbe je bil ta, da so spet zmagali italijanski kapitalisti. Dovolil se je namreč uvoz likerjev, vermuta in maršala.

ZDRAVA MISEL.

Zadnje nedeljo se je vršil na Dobrovem v Brdih javen ples. Kakor poročamo na drugem mestu, so zbrali fantje, ki obsojajo, da se s takimi sredstvi zapeljuje in kviri naše ljudstvo, 36 lir za narodne dobrodelne namene. Zelo zdrava in hvalevredna misel. Lahkomiselnim in koristolovskim prirediteljem javnih plesov ni mogoče dati krepkejših zausnice ko na ta način. Posnemajte jo povsod, tudi tam kjer plesov ne prirejajo protinarodni elementi, temveč ljudje, ki se kar cedijo narodnega navdušenja, a nočejo uvideti, kako tirajo s svojimi dejanji naš narod v pogubo!

MUSSOLINI PRI RUSKEM POSLANIKU.

Rimski poslanik sovjetske republike, Jurenev, je povabil g. Mussolinija na obed. Mussolini se je pripeljal z avtom na rusko poslanništvo v spremstvu bramboveev. Kosila so se udeležili senator Contarini, grof Paolucci z ženo, tajnik ruskega poslanništva in Jurenev sam. Vsi gospodje so bili v črnih frakih, grofica pa v razkošni večerni opremi.

Kaj bodo rekli h temu naši komunisti, ki se zgražajo nad slovanskimi poslanci, če govorijo z g. Mussolinijem, in mu hočejo razložiti zahteve trpečega ljudstva!

NEPRIJETNO DELO.

Dobri general De Bono, ki mu ne privoščijo resnicoljubni italijanski listi miru, je vložil tožbe proti časopisom: „Epoca“, „L'Unità“ in „Humanitas“. Radovedni smo, če si bo priljubljeni general s temi tožbami pridobil med, ki si ga je sam uničil s cudnim postopanjem ob raziskavi Matteottijevga zločina.

ZA NAŠEGA KMETA.

Vinarska zveza v Gorici, v kateri so združene vipavske vinarske zadruga, se prav živahno razvija. Delovanju te „Zveze“ se morajo konsumenti zahvaliti, da pijejo po primerni ceni naravno, domačo kapljico. Kljub velikemu napredku na tem polju pa moramo ugotoviti, da je posebno na Tolminskem, Kanalskem in v goriški okolici še mnogo krčmarjev, ki ne točijo domačih vin. Konsumenti na noge! Zatevajte od gostilničarjev, da točijo domača vina. Naš kruh jedo, od nas so odvisni, zato naj prodajajo tudi domače blago.

SLOVENSКИM TRGOVCEM IN SLOV. KRČMARJEM.

Naša dežela pridelala mnogo dobrega sira. Posebno Tolminci in Bovčani se pečajo s pridelovanjem sira. Sirarska obrt bi se pri nas lahko lepo razvijala in bi prinašala našemu kmetu lepe dohodke, če bi se naši trgovci in krčmarji zavedali svoje dolžnosti, da morajo prodajati le domače blago. Kdo bi se upal trditi, da je naš domači sir slabši in dražji od tujega sira? Posebno greši pri tem Gorica. Človek povprašuje v gostilni in v trgovini po bovškem in tolminskem siru, pa ga nikjer ne dobiš. Istotako grešijo tudi naši slovenski trgi in slovenske občine. Vipavski kmetje! Tolminski in bovški kmetje! Pritiskajte na svoje krčmarje, da točijo domača vina! Storitve tudi vi tako in zahtevajte povsod, da se prodaja domači sir.

NAZNANILO.

Podpisani naznanjam vsem znancem, prijateljem in trgovcem na deželi, ki me osebno poznajo, da sem odločil souredništvo „Čuka na palci“, ter ni-

mam z njim nikakega stika več. Enako nimam nikakih stikov z „Narodno knjigarno in tiskarno“. Obiskoval bom odslej kakor doslej v imenu druge tvrdke vse cenjene trgovce, ki so mi bili naklonjeni. Upam, da bom tudi v bodoče zamogel brez dvoma konkurirati tako s cenami, kakor z blagom.

V Gorici, 14. julija 1924.

Matko Lovko.

POČITNIŠKI KURZ ZA DIJAKE V GORICI.

Opozorjamo one dijake, ki imajo ponavljalne izpite čez počitnice, kakor tudi one, ki želijo vstopiti na novo v tuk. srednje šole, da so otvorili aktivni slov. profesorji za te dijake posebne pripravljalne tečaje za vse predmete. Ker so cene naravnost malenkostne, se s to institucijo okoristijo lahko tudi najrevnejši dijaki. Vsakovrstne informacije o šolskih zadevah daje prof. A. P., via Morelli št. 3-II, Gorica.

„L'AURORA“.

Mesečno glasilo futurističnega gibanja v Jul. krajini (mlada umet. struja) katero urejuje g. Sofronio Pocarini, ki je pred kratkim izdal lastno zbirko futurističnih pesmi, prinaša v svoji zadnji številki poročilo o prvi umet. razstavi v Gorici. Prinaša tudi reprodukcije naših slov. umetnikov Vano Piona, Alojzija Spazzapana in Ivana Čargo.

GRDA RAZVADA.

Kdor pozna naše drugorodne somiščane že iz predvojnih časov, ve, da so bili udani kruti strasti: lovu drobnih ptičic. Prejšnja vlada jim je to strast hladila s strogo prepovedjo; zdaj pa so tej krutosti odprta vrata na stežaj. V moji bližini stanuje uradniški sluga, laški Goričan, ki v prostem času ne dela drugega kot nastavlja ribam mreže in pticam limanice. Cela krdela prekornih ptic ta človek podavi, znosil domov in poje. Lastna svedenost je temu brezsrčnemu več kot neizmerena škoda, ki jo povzroča kmetovalcem na poljskih pridelkih. Pristojna oblast bodi opozorjena na to brezobzirno zatiranje tako potrebnih ptičic!

Tičji prijatelj.

MARŠAL.

Se nam je v spominu čudežna pravljica iz davnih dni: Hudobnež je udrl ponoči v tuji hram ubil gospodarja, naložil zaklad zlata v nahrbtnik in ga odnesel domov. Ko je z omadeževanimi prsti razvezal tovor, so švignile iz njega kače, se mu ovile krog vratu in ga usmrtilo.

V teh čudnih časih se je pravljica uresničila.

Bilo je v Rimu. Časnikarji iz vse države so se zbrali na zborovanje. In sam Mussolini jim je govoril: „Ponem sem sem, da sem časnikar, kajti vsak izmed vas zamore nekoč v nahrbtniku najti zlato maršalsko palico“.

Med možmi, ki so poslušali ta sijajni obet, je stal fašistovski veljak Fikippelli. Globoko se je zamislil, vzela je klobuk in je šel iskat zlato maršalsko palico. Dolgo je potoval, se mučil in trudil. Potem je slednjič našel moža, ki je nosil s seboj zlato maršalsko palico. Najel je nočne pošasti, da zakoljejo poslanca Matteottija.

Zvečer so mu pripeljali ubogo truplo. Vzel je mrliču nahrbtnik in z avtom oddrčal na dom. Zaklenil je vrata, prižgal luč in razvezal tovor. Našel je v njem železne zapestnice karabinerskega maršala.

Prebledel je, ugasnil luč, pobral denar in planil na cesto. Pred vrati je stal maršal in mu zvezal zločinski roki in ga odpeljal v ječo.

Če bi bil ubogi mož o pravem času znal za pravljico o zlatu, ki je kače svoje matere.

Robida.

DNEVNE VESTI

(DIJAŠKI ZAVOD ALOJZIJEVIŠČE V GORICI.

Vodstvo Alojzijevišča obvešča javnost, da bo v prihodnjem šolskem letu na novo sprejelo proti plačilu:

- 1) dijake, ki želijo obiskovati goriške srednje šole in
- 2) učence, ki so z dobrim uspehom dovršili IV. razred ljudske šole in se hočejo pripraviti za sprejem v I. razred kake tukajske srednje šole (gimnazije, realke, učiteljske) ali dopolnilne šole, ki velja kot pripravnica za trgovsko šolo.

Prošnji za sprejem v zavod naj priložijo sledeče listine:

- 1) Krstni list (pravilno kolokovan),
- 2) zadnje šolsko spričevalo,
- 3) spričevalo duhovnega pastirja o nravnem obnašanju prosileca.

Prošnje z navedenimi prilogami naj se pošljejo najkasneje do 31. avgusta t. l. na naslov:

Vodstvo Alojzijevišča, Gorica, Via Ponte Isonzo 3-9.

Gojenci preteklega šolskega leta naj vložijo le prošnjo brez prilog.

Vodstvo Alojzijevišča.

VAŽNO ZA VSE.

Vinarska zveza v Gorici, Via Mamelli št. 8 ima v svoji zalogi dobra, naravna vipavska vina. Krčmarji, učitelji, duhovniki podpirajte to važno podjetje našega kmeta s propagando in s tem, da kupujete pri njem. Postreženi boste najboljši glede kakovosti in glede cen.

OSEBNA VEST.

V tržaški bolnišnici leži težko bolan g. nadučitelj Alojzij Verč. G. Verč je dolgo vrsto let služboval v Kanalu, zadnji čas pa v Smartnem. Odličnemu šolniku želimo zdravja in moči za novo delo.

PRIJATELJ PRIMORSKIH SLOVENCEV.

Naše uredništvo je obiskal včeraj odlični češki pisatelj g. profesor Vybiral iz Olomuea. G. Vybiral je vnet prijatelj Slovencev; prevedel je na češki jezik deset modernih slovenskih knjig, med njimi več del Ivana Cankarja. Ravnokar je v krasni izdaji podal Čehom prevod Erjavčeve knjige „Slo-

venec“. Sedaj pripravlja spis o primorskih Slovanih. Odličnemu prijatelju našega naroda pošiljamo v imenu narodnih organizacij s tega mesta hvaležen pozdrav!

ZBOROVANJE SLOVANSKIH UČITELJEV.

V dneh 19. in 20. t. m. se sestanejo odposlanci vseh slovanskih učiteljskih društev na zborovanje v Gorici. Vabljeni so vsi učitelji, ki imajo mo na ta dan prisrčne pozdrave!

OKRAJNI ŽIVINOZDRAVNIKI.

Videmska prefektura je na novo uredila okraje za živinozdravniško službo na Goriškem. V območju goriške podprefektore bo petnajst živinozdravniških okrajev. Občine se združijo v posebne konsorcije za živinozdravniško službo. Uradni živinozdravniki bodo imeli sedež v Standrežu, Gradiški, Korminu, Ajelu, Červinjanu, Kanalu, Kobaridu, Tolminu, Ajdovščini, Dornbergu, Vipavi, Komnu, Cerkanem in Idriji.

PAMETNE BESEDE.

V nedeljo se je mudil v Gorici veliki invalid Deleroix. V goriškem gledališču je imel govor, v katerem se je dotaknil tudi razmerja države in italijanskega naroda do Slovencev. „Človečanstvo ne sme zanikati domovine, toda tudi domovina ne sme zatreči človečanstva“ je rekel. Če zmagala načelo, ki je izraženo v teh besedah poštenega človeka tudi pri odgovornih italijanskih politikih, bomo Slovenci lahko zadovoljno živeli v Italiji.

ZACELO SE JE.

Razni prefekti so se že zavedli nezakonite oblasti, ki jim jo daje odlok proti svobodi tiska. Prva žrtev tega odloka je bil časopis italijanske ljudske stranke „La voce popolare“ (Glas ljudstva) v Modeni. Sledila sta mu „Re di denaro“ in „La voce repubblicana“.

TRGOVSKA POGODBA MED JUGOSLAVIJO IN ITALIJO.

V ponedeljek se je podpisala trgovska pogodba med Italijo in Jugoslavijo. Italijanska vlada je zahtevala, da dovoli Jugoslavija uvoz vina iz Julijske Krajine. Jugoslovanska vlada ni bila temu nasprotna, toda pridržala si je pravico do kontrole nad uvozom. Nadzorovati je hotela, če se bo uvaž-

Kaj je novega na deželi?

PODGORA.

Slišali smo, da goriški občinski svet dela na to, da se priklopijo občine Solkan, Sempeter, Podgora, Standrež in Ločnik Gorici. V poročilu, ki utemeljuje to željo, stoji tudi sledeči dokaz: Kako potrebno je to združenje, nam dokazuje dejstvo, da 90% vseh steklih psov prihaja v Gorico iz teh okoliških občin. Kaj pomagajo vsi ukrepi mestne občine proti pasji steklini, če nam uhajajo psi v mesto! Zato je treba, da se te občine pridružijo goriškemu mestu in da pridejo pod komando magistratne klike!

Kako grozen strah je popadel magistratne očete pred steklimi psi! Kajti prej ni bilo take nevarnosti; pred vojno ta klika ni trepetala pred okoliškimi psi. Stekli psi so začeli uhajati v mesto šele po l. 1923.

SEMPETER.

V naši občini je zaviadalo veliko razburjenje. Naše samostojne občine naj bi bilo konec! Z našim denarjem naj bi razpolagali goriški magistratni uradniki in trgovci! Saj Sempeterci dobro vemo, kam pes taco moli! Ne bomo se udali. Ni ga poštenega domačina, ki bi hotel smrt šempeterske občine. To delata zahrbtno dva privandrana človeka, ki živita od našega denarja. Saj poznamo delo obeh! Zakaj se Galleusig toliko trudi, da bi uničil samostojnost Šempetra? Ali se boji sodbe Šempetercev? Ali ga je sram predložiti domačemu občinskemu svetu točne račune o gospodarstvu v občini? Ali se zato druži z goriško magistratno kompanijo? Pa v Šempetru je še dovolj mož, ki ne bodo pustili prodati domače občine. Možje, obrnimo se do oblasti in ne udajmo se!

GABERLJE - MIREN.

Naše „Izobraževalno društvo“ priredi dne 20. t. m. vrtno veselico s sledečim vzoredom:

1.) „Užitkarji“ - kmečka žaloigra v treh dejanjih - A. Remec. 2.) Kuplet „Dimnikar“. 3.) „Mutast muzikant“, burka v enem dejanju - J. Stoka.

Med odmori razne deklamacije in pevske točke. Ker je program dobro izbran uljudno vabimo vse, ki si želijo poštene in podučne zabave.

DORNBERG.

V nedeljo vsi v Dornberg! Objavljamo vzored koncerta Pevskega in glasbenega društva iz Gorice, ki se bo vršil v nedeljo, dne 20. t. m. ob 15.30 v posojilnični dvorani v Dornbergu: 1.) Leoncavallo: „I pagliacci.“ Solo. 2.) Bartl: „Oj planine“. Mešani zbor. 3.) Adamič: „Francica“. b) Jenko: „Vabilo“. Moški zbor. 4.) Vodopivec: „Ujetelega ptička tožba“. Mešani zbor. b) Vodopivec: „Ptici“. Mešani zbor. c) Vodopivec: „Prstan“. Mešani zbor, sopran in bariton solo. 5.) Prochazka: „Zvezde žarijo“. b) Lajovic: „Svetla noč“. c) Dev: „Vzdih“. c) Dev: „Mak“. Tenor solo s spremljevanjem klavirja. 6.) Lajovic: Ples kralja Matjaža. Mešani zbor. 7.) Mokranjac: „VIII. rukovet“. Mešani zbor. 8.) Sattner: „O nevihti“. Mešani zbor. Pri koncertu sodeluje poleg celotnega mešanega zbora Pevskega in glasbenega društva tudi operni pevec iz Ljubljane, g. Ciril Bratuž. Na klavirju ga bo spremljal g. Anton Nefat, kapelnik kr. opere v Ljubljani. Opozarjamo na to izredno priliko vse Vipavce, ki ljubijo lepo petje in jim kličemo: v nedeljo vsi v Dornberg!

KANAL.

V nedeljo 20. t. m. ob 4. uri popoldne dekliški koncert. Na programu so dekliške pesmi, prizori in žive slike. Vabljeni so vsi prijatelji lepe pesmi. Vstopnina nizka. Prireditev v veži župnišča.

BILJE.

„Goriška Straza“ ne bi bila vestna kronika našega političnega in kulturnega dela, ako bi prezrla ponavljanje koncerta Vinka Vodopivca v Biljah dne 13. julija 1924. Ako primerjamo prvo prireditev s ponavljanjem moramo z vso odkritosrčnostjo priznati, da sta si zbor in pevovodja vzela k sreči migljaje glasbenega kritika g. dr. M. Brumata. — V kratkem razdobju štirih tednov je spretni in marljivi pevovodja g. Ciril Zamar pri prednašanju in interpretaciji glasbene duše Vinka Vodopivca vse nedostatke tako odstranil, da se sme prireditev imenovati dovršena. Gotovost v nastopu, finesa prednašanja, poglobitev v duha Vinkove pesmi, srebrno čisti soprani, umerjeni basi, sigurni alti in dobri tenorji, vse to zlito v eno harmonično celoto, je dvigalo in vžigalo srca lepe pesni željnih naših ljudi, ki se niso bali celo iz daljne Medane, da bi ne zamudili lepega vžitka. — Posameznih točk nočem ocenjevati, ker bi delal krivico, ako bi eno stavil pred drugo. — Povdariti pa moram, da je bil na višku „Knezov zet“, ki nam je pretresal mozeg in kosti. Kljub občutni vročini je bila dvorana nabito polna. Toda nekaj sem zapazil: „ona lepo in umetno pesem ljubeča inteligenca“ z vso plutokracijo se je sijajno odlikovala s svojo - odsotnostjo. Bog nas varuj, ako bi bilo naše narodno in kulturno delo povsod tako podpirano — izjema je Solkan — kot v goriški okoličici potem zaprimo hram slovenske Muze in Taliže.

Fr. Svara.

Delavci pri opekarni Scanziani v Biljah stavkajo od ponedeljka. O poteku stavke bomo poročali.

IDRIJA.

Zadnjič smo poročali, da bo imela prihodnje soboto 19. t. m. zvečer tenorist zagrebške opere, goriški rojak M. Simenc pri nas koncert. Kakor smo doznali v zadnjem trenutku je koncert radi tehničnih ovir preložen na drugo soboto dne 26. t. m. zvečer.

STEVERJAN.

Zadnje nedeljo smo blagoslovili pri nas šolsko zastavo. „Korajžni“ Pellegrini, katerega že nihče več ne vpoštevata, se je hotel pri tej priliki zopet enkrat postaviti. Po blagoslovitvi je pogostil otroke in gospode. Župan Prinčič ga je vprašal: „kaj bo pa s stroški?“ „To je moja zasebna zadeva“, se je glasil bahati odgovor. Ko se je pa pozneje občinski svet zbral k seji, se možje niso malo začudili, ko jim je

Cerovškov gospod.

Življenje Valentina Staniča.
(Spisal Joža Lovrenčič)

In sta šla in prišla na veliko planino Uskovnico, kjer sta našla planšarje in živino, dasi so Staniču prej pravili da ni nikogar več v planinah. In še dalje sta lezla po strmih stezi, ki se je vila ob čerih in čez jarke skozi gozde, in ko sta dospela do ruševja, že ni bilo več megle, nebo je bilo deloma jasno, le veliki oblaki, ki so se podili od juga proti vrhovom gora so budili strah in grenili upanje. In sta prišla do druge planine, odkoder se je nutil že lep razgled, a nista se mudila dolgo, uredzala sta jo proti Velemu Polju.

„Tu sva zagledala očaka Triglava v vsej njegovi krasoti, le včasih so ga zakrile megle, ki so se podile mimo“.

bil predložen Pellegrinijev račun za pogostitev, znašajoč okrog 200 lir. Občinski svet je seveda račun zavrnil in prepušča Pellegriniju, da svojo bahavost z dejanjem vtemelji in svoje „zasebne zadeve“ sam uredi.

BANJSICE.

Kakor slišim mislijo delavci, ki so prišli k nam po zaslužek, prirediti javen ples. Domačini so vsled tega zelo ogorčeni. Pravijo: naši fantje so tudi sposobni prirediti take neumnosti, a so preveč pošteni, da bi na ta način širili podivjanje, razuzdanost in zapravljivost. V zadnjih 30 letih smo imeli samo dvakrat ples, prestali bomo pa prav lahko še 30 let, če ne bo nobenega. Vi Vipavci ne razmetujte vendar denarja za take nepotrebne, če ste ga tu kaj zaslužili. Saj vendar vemo, da ne plavate doma ravno v bogastvu. Če pa že prav hočete napraviti svoj zaslužek potem vam svetujemo: Ne naročite si godcev samo za nedeljo, ampak povabite jih kar za ves teden! Ob zvokih njihove godbe se boste pri delu veliko lažje obračali in plesali boste lahko kar po „ruštih“. Ali ne bo to lušno?

ZABNICE.

V nedeljo 13. julija je č. g. novomašnik Luka Ojeinger imel v svoji rojstni vasi Zabnice svojo slovesno primicijo. Te redke slovesnosti se je udeležilo lepo število vernikov iz cele Kanalske doline. Zlasti pohvalna je bila udeležba domačinov. Počastili so novomašnika in svojo rojstno vas preč. g. prošt mons. dr. Martin Ehrlich, ki so tudi imeli slavnostni govor.

V torek 15. t. m. je romal novomašnik v spremstvu preč. mons. Ehrlicha in precejšnjega števila vernikov iz Zabnic in okolice, na sv. Višarje, kjer je imel sv. mašo.

Opozarja se ljubitelje višarske božje da male skupine romarjev-izletnikov, ki lahko dobijo zasilno prenočišče in postrežbo, delno v gostilni na planini, delno na Višarjah.

Stalnega duhovnika za službo božjo pa ni, ker v cerkvi delo ni še dokončano. Pač pa se na pravočasno naznani lo na župnijski urad Zabnice - Posta Camporosso - od tam preskrbi tudi za duhovno postrežbo, a to samo ob delavnikih.

VIPAVA.

Vsem Vipavcem in okoliškim občinam naznanja pripravljavni odbor „Goveje zavarovalnice“, da se bo vršil ustanovni občni zbor 20. julija ob 3.30 popoldne v dvoranci kmetijskega društva v Vipavi. Povabljen je tudi agr. ing. gosp. Veliconia, vodja kmetijskeka oddelka v Ajdovščini, ki bo pojasnjeval pravila in dajal praktične na-

Krasno je ležala planina Velo Polje ob vzoju Triglava in kakor mestece, če gledaš od daleč, je bila skupina planšarskih koč skotraj čisto na sredi ko miza ravne planine. Napotila sta se h kočam in počivala. Ob vinu in prigrizku in v razgovoru s planšarji je minul hitro čas počitka. Nepotrebno prljago je Stanič odložil potem pa sta jo z vodnikom mahnila na desno proti Triglavu. Steza se je vedno bolj vspenjala in postala že kar navpična, grmičje je že redko in morala sta čez plazove in čez razne hrbe, s katerih je užival banjski gospod »v miru krasen razgled na še čakajočo ga in strahotno pot«.

Vodnik Kos je gospoda plašil, a zaman.

»Tu je «Non plus ultra» («Ne dalje» - tako je krstil Stanič nevarno točko) za mnoge hribolazce. Moj, politični in komodni vodnik mi je skušal že med potjo vzbuditi strah pred grozotami, a me obenem

svete. Vsi, ki se zanimate za zavarovalnico iz vseh občin bivšega sodnega okraja vipavskega, vsi bivši člani predvojne zavarovalnice, vsi, katerim je obstoj našega malega kmeta in živinorejca pri srcu, pridite na občni zbor, da se spoznamo in pogovorimo. Pokažimo, da umemo tok časa in združno misel, ki je in bo edina rešiteljica narodnega in našega gospodarstva.

TRNOVO PRI KOBARIDU.

Uredništvo je prejelo z ozirom na dopis v 50. številki „Straže“ iz Trnovoga par dopisov, v katerih zavračajo prireditelji veselice odgovornost za ples, ki ga je priredil gostilničar sam, ne pa igralci. Z željo, da bi društvo v Trnovem še nadalje neumorno delovalo na pravem kulturnem polju in pomagalo s tem delom iztrebiti kvarljive plesne, prav radi priznamo, da društvo ni aranžiralo plesa.

DOBROVO V BRDIH.

Pretečeno nedeljo so imeli pri nas fašisti zopet svoj dirindaj: plesali so zopet na trgu pred gradom. Do 1 popoldne je trajalo nepotrebno zapravljanje že itak redkih lir. Udeležba je bila tokrat številnejša kot zadnjič. Ne sklepajte pa iz tega, da se je v tem času povečala naša ljubezen do fašistov. Vzrok je čisto drugačen. Da bi nekoli ko pokrili blamažo, ki so jo doživeli s prezadnjim plesom, so prišli na brihtno, toda ne ravno čedno in pošteno misel: prodajali so po briških vaseh listke za ples pod pretvezo, da ga prirejajo domači fantje. In nekateri so jim res šli na limanice. Plesa so se vdeležili tudi krminski fašisti. Ko so videli, da imajo nekateri naši fantje rdeče nageljne, so jih naskočili, jim pobrali nageljne in par njih tudi oklofutali. Nekateri fantje so peli slovenske pesmi. Samooblastno stopi k njim učitelj Sfiligoj in pravi, da je med plesom prepovedano peti. Fantje se niso hoteli prerekati s človekom, ki tega ni vreden, temveč so samo odgovorili: če ne smemo peti, pa tudi plesali ne bomo in so odšli. Glavna prirediteljica plesa sta bila dobroznani D'Ottone in učitelj Sfiligoj. Prav ganljivo je bilo videti tega vzgojitelja mladine in fašistovski naraščaj, obstoječ iz šolskih otrok, ki je tudi prišel k plesu. Višja šolska oblast, zgani se že vendar enkrat!

Zavedni Brici.

Ob priliki plesa zadnje nedelje so oni zavedni in narodni fantje, ki obsojajo nepošten način zavajanja in kvarjenja naše mladine, zbrali za slovenske dobredelne namene 36 lir. Čast in hvala jim! D'Ottone, Sfiligoj in njuni pomagači so zopet enkrat upali zlesti na

tolazil, da cilja tako ne dosežem. Pripovedoval mi je tudi razne zgodbe, (ki naj bi me prepričale o strahotah). Tako o nekem visokem gospodu, ki je obljubil svojemu vodniku, da ga od pet do glave obleče v svilo, če ga zdravega pripelje s Triglava. Svilo sta pa potem zamenjala z denarjem. Kakšen namen je imel moj vodnik, ni težko uganiti, a me je pustil hladnega. Da je bil spekulant, se je kmalu pokazalo. Kratko in odločno je izjavil, da noče in si ne upa več dalje.

»Dobro«, sem dejal, »počakajte me pa tukaj!« in sem se odpravil dalje, ker sem izvalil neopažen že na Velem Polju in medpotjo iz njega različne migljaje glede poznanja poti. Tako je pogorel s spekulacijo in rekel, da gre tudi na vrh.

Pričnimo tedaj s plezanjem na Triglav, ki utegne priti prav kakemu hribolazcu!

(Dalje.)

zeleno vejico, a so pogoreli. S svojimi dejanji so se med nami tako osovražili, da smo jim za vedno pokazali hrbet.

KORITNICA PRI GRAHOVEM.

Dne 7. t. m. je umrl devetindesetletni Janez Šorli, posestnik in umen živinorejec. Okolica daleč na okrog ga je poznala tudi kot domačega živinozdravnika. Bolehal je že dalje časa, a njegova močna narava se je boleznijo dolgo upirala. Končno ji je podlegel. N. p. v. m.!

VALUTA.

Dne 16. julija je veljal 1 francoski frank 1.196 L, 1 belgijski frank 1.057 L, 1 švicarski frank 4.231 L, 1 češkoslov. kron 68.8 vinarjev, 1 šterling 101.42 L, 1 dolar 23.26 L, 1 zlata marka 5.55 L, 1 dinar 027.45 L.

BENEŠKE OBLIGACIJE.

Dne 16. julija je bil srednji kurz za beneške obveznice L. 87.52. V Trstu so bile po 85.50, v Milanu 87 in Rimu 85.

TRŽNE CENE V GORICI.

Dne 17. julija so bile na goriškem trgu sledeče cene: korenje 0.40-0.60, čebula 0.80-1.—, navaden fižol 2.40-2.80, koks 3.20-3.80, salata 1.20-1.40, grah 1.30-1.60, krompir 40-50 vin., radič 30 do 1.— lir, špinača 0.40-0.60, fižol v stročju 60 do 80 vin., vrzote 1.20 do 1.40, bučice (cukete) 0.30-0.80, maslo 12 do 14 lir, mleko 1 do 1.20, med v satju 8-9, ostali med 10-12, jajca 55 do 60 v. pesa 30-40 v., hruške 1.50-2.40, paradižniki 1.20-1.40, jabolke 1.60-2.—, breskve 4.60-6.40, lešniki 5-6 lir, glavnatno zelje —.80-1.—.

Prosvetna zveza.

Opozorjamo vse one telovadne odseke P. Z., ki mislijo nastopati v Batujah dne 27. VII., da pošljejo natančno število telovadcev, tekmovalcev in telovadkinj najkasneje do srede 23. t. m., na naslov tajnika (Franci Bratuž), Via Stretta 5, Gorizia. Oni, ki ne bodo poslali natančnega števila, ne bodo imeli pravice nastopati.

Okrožni odbori naj skličejo sejo in obravnajo dekret o upostavitvi društev, ki se nahaja pri županstvih. Podrobnejša navodila prinese prihodnja številka „Coiniča“.

Krvavi dogodek v Ljubljani

V noči od sobote na nedeljo, okoli polnoči se je izvršil v središču Ljubljane čin, ki je znova pretresel vso Slovenijo. Iz kavarne „Zvezde“ so prišli po Selenburgovi ulici orjunaši Grubešič, Santič in visokošolec Petrič.

Pri pošti so srečali skupino delavcev. Med delavci in Orjunaši je prišlo po krivdi pretepača Grubešiča do prepira. „Narodni Dnevnik“ poroča, da je Grubešič potapljal psa in ga vprašal: „Kaj, si tudi ti komunist?“ „Jutro“ pa poroča, da je Grubešič skupino delavcev pozorneje pogledoval. Med delavci se je nahajal neki Šotler, ki ga je Grubešič poznal. Šotlerja so Orjunaši vabili radi njegove izredne telesne moči v svojo organizacijo in mu ponujali 3000 dinarjev, če pa vstopi v „Akeiono“ (napadalno četo), še več. Šotler je to ponudbo odbil, radi česar so mu Orjunaši zagrozili, da se bodo nad njim maščevali.

Orjunaš Grubešič je nagovoril Šotlerja in ga vprašal, kje se nahaja kavarina Emona? Šotler je vedel, da ga hoče Grubešič izzivati. Kljub temu je pokazal mesto, na katerem stoji kavarina „Emona“. Brez povoda je udaril Grubešič Šotlerja z vso silo po ustih z nekim orodjem, tako, da mu je prebil ustnice. Šotler je šel takoj na policijo. Nato so se spravili Orjunaši na Šotlerjevega spremljevalca, delavca Stareta. Med svaňanjem, sta Stare in Grubešič potegnili revolver in počila sta dva strela.

Zrtev enega strela je bil tapetar Zadravec, ki je stal ob strani. Ugotovljeno je, da ga je smrtno zadel Stare, ki je nastopil v obrambo Šotlerja.

Ko je Zadravec obležal, je Stare zbežal po Aleksandrovi cesti proti Tivoliju. Za njim se je pognal Orjunaš visokošolec Petrič. Petrič je kmalu dohitel Stareta, ki se je pa obrnil in od dal proti njemu tri strele. Zadel ga je v obe nogi v stopali.

Stare je zbežal; Petrič je v bolnici, kjer so ga operirali; Šotler in Grubešič sta aretirana. Policija je takoj po spopadu zapečatila Delavski dom na Turjaškem trgu, odnesla iz njega vse spise in pohištvo, ter je tekom nedelje zaprla nad 20 komunističnih voditeljev, med njimi dr. Lemeža, Ojstrea, Makuca, Žorgo, Baznika, Culkerja in druge. To je v jedru žalostni dogodek.

Naše načelno stališče do političnega zločina in nasilstev je znano. V politično razpravljanje tega dogodka se ne bomo spuščali. Z vso resnobo pa pozivljamo skupno glasilo Slovanov v Italiji „Edinost“, da ne zavaja slovenskega ljudstva v Italiji s svojim nekritičnim, popolnoma enostranskim poročilom, ki ga je ponatisnila iz „Jutra“, „Slovenskega Naroda“ ali pa iz „Piccolo della Sera“ od pondeljka, na stran pota. Dolžnost slovenskega javnega glasila posebno v Italiji je, da svoje bravce vzgaja in ne posurovuje.

DAROVI.

Za Slovensko sirotišče: V počastitev spomina blagopok. g. Josipa Goljevšček-a darujeta p. n. g. Amalija Goljevšček in dr. Milič in družina 200 L. v počastitev blagopok. mame oz. tašče g. Marije Kovač daruje obitelj Miroslava Mrevlje iz Sv. Križa 50 L. (Prav toliko za Alojzijevišče). P. n. g. Simon Hrast, župan na Livku 50 L. Bog stotero poplačaj!

LISTNICA UREDNISTVA.

Sv. Lucija. Na dopise brez podpisov ne moremo odgovarjati in jih tudi ne priobčevati. Z objavo, oziroma z nasvetom prevzamemo mi popolno odgovornost, zato moramo natančno vedeti, kdo je dopisnik.

ZAHVALA.

Vsem, ki so ob času kratke bolezni in smrti našega nepozabnega

VINKOTA

izkazali svoje tolažilno sočutje in nam pomagali biti izrečena tem potom najsrčnejša zahvala. Posebno se zahvaljujemo preč. duhovščini, g. županu, g. podžupanu in vsem, ki so spremili blagega pokojnika na poti k večnemu počitku.

Sveto pri Komnu 16-7-1924.

Zalujoča družina

FRANC-A KOVAČIČ-A.

RAZPIS SLUŽBE.

Razpisana je služba občinskega tajnika v občini Banjšice. Prosilci morajo biti zmožni slovenščine in italijanščine v govoru in pisavi ter dokazati svojo praktično izvežbanost v tem poslu. Plača po dogovoru. Prednost imajo oni, ki imajo predpisane pogoje za tajniški izpit.

Županstvo občine Banjšice,

Župan:
I. ČARGO.

Stanovanja mala in večja v pritličju in v drugem nadstropju se odda jo v najem. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Kamijon-tritonski »Saurer« v najboljšem stanju, zelo uporabljen tudi za morebitno preuredbo v korijero proda »Občno konsumno društvo v Idriji«.

Na prodaj je železna blagajna z leseno omarico marke Vinkvand - Graz, visoka 70 cm, široka 57 in globoka 53 cm. Naslov: Stavbeno društvo - Bilje.

Veščo manufakturistinjo sprejeme »Občno konsumno društvo v Idriji«.

Družabnik se sprejme takoj k trgovini mešanega blaga na zelo prometni točki. Reflektirati je mogoče le na ugledne in zelo podjetne trgovce. Naslov pove uprava lista.

FOTOGRAF ANTON JERKIČ posluje na Corsu Verdi 36 (prej Via Giardino).

Izletniki! Obiščite restavrant „Vittoria“ - Grado na Portu! Priporoča pristna vipavska in briska vina ter domačo kuhinjo Anton Poberaj restavrater in znani gostilničar v Kronbergu na Lesinah.

SPREJME se učence poštenih starišev s primerno šolsko izobrazbo v trgovino z mešanim blagom na deželi. Istotam se sprejme prodajalka v prvi vrsti manufakturistinja; ozira se samo na boljšo moč z daljšo prakso. Cenjene ponudbe na upravo „Gor. Straže“ pod 1887.

OBIŠČITE

domačo trgovino z veliko zalogo manufakturnega blaga

ANDREJ MAVRIČ

Via Carducci 8 — GORICA — Via Carducci 8

Tam dobite mnogovrstno izbero blaga za moške in ženske obleke, zefirja, perkala, perila, odev, zaves, posteljnih pregrinjil itd.

Lastna krojačnica sprejme vsako naročilo, katero izvršuje točno in po zmernih cenah.

! Tovarniške cene !

! Tovarniške cene !

ozdravljena

z najnovejšim pasom BROOCK.

Mirodilnica in dišavnica

E. Grapulin-Gorica

naspr. ljudskemu vrtu, Corso Verdi 27.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi »Trgovski Dom«

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

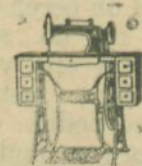
Delniška glavnica **CENTRALA:** Reserva S H S
in rezerve: **LJUBLJANA** Din. 10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstna tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

Prva slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno) - Gorica

priporoča svoje trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne „Mundlos“, dvokoles znamke orig. „Kolumbia“, belgijskih pušk ter vse k temu spada joče predmete.

Brezplačen poduk v umetnem vezenju, šivanju in krpanju. — Lastna mehanična delavnica in popravilavnica Piazza Duomo 5 (vogal ul. Rabatta).